

FÖRSVARET OCH FÖRSVARSGRENARNA

Tidskriften Vårt Försvar publicerade i nr 3/1967 en ledare med rubriken Undvik försvarsgrensstrid! Den har ett särskilt intresse för Svensk Tidskrift. Ledaren pekar med — visserligen milt — fördömande på de militära artiklar, som vi publicerade i vårt nr 3/1967, och anser att dessa "med rätt eller orätt ansetts vara representativa för försvarsgrenarnas uppfattning" i de nu aktuella avvägningsfrågorna.

SvT vill gärna skingra alla onödiga missförstånd på den punkten. Det angavs klart och tydligt i ingressen till artiklarna, att författarna uppsökts utanför de centrala staberna. De anmodades lägga fram sina egna synpunkter, till ledning för våra läsare. Att döma av pressreferaten efteråt lyckades de utföra sin uppgift på ett självständigt sätt. SvT kan tillägga, att vi förvisso inte publicerar några auktoriserade artiklar.

Emellertid synes det huvudsakliga bekymret för Vårt Försvar ha legat på annat håll. Tidskriften vill, liksom vi, förhindra strider mellan försvarsgrenarna. Den förklarar att man därför måste se de sistnämnda i deras rätta roll. Det är inte

försvarsgrenschefernas uppgift att yttra sig i frågor som rör det gemensamma försvaret. De har inte längre något operativt ansvar. Inom deras staber "finns helt enkelt inte det strategiska och operativa underlag, som är nödvändigt för att bilda en underbyggd uppfattning i avvägningsfrågan. Det är endast ÖB och hans stab, försvarsstaben, som har överblick över alla de faktorer, som inverka på avvägningsfrågan".

Detta förefaller vara att se mycket för snävt på ett stort problem. Möjligen är det också att göra de militära mysterierna mera invecklade än de behöver vara. I varje fall går det inte att sätta vare sig försvarsgrenscheferna eller andra på plats genom att säga att de inte har underlag för bedömningar och att de därför bör låta bli att ha åsikter. Skribenten i Vårt Försvar står uppenbarligen försvarsstaben nära. Han bör då veta, att även inom den staben är det endast en mindre del som sysslar med att i föreliggande fall ta fram sådant material, som ÖB behöver. Det är knappast rimligt att en enda grupp av officerare därigenom skulle ha förvärvat monopol på försvarstänkande i stort. Deras material kan utan tvivel stäl-

las till förfogande för andra. ÖB kan ta råd inom en ganska vid men erfaren krets, för vilken han kan lägga fram sitt underlag. Först där- efter behöver han fatta de beslut, som otvivelaktigt är hans.

Talet om den exklusiva grupp, som på grund av sin placering har en överblick över samtliga faktorer o. s. v. är nu en gång för alla något som inte imponerar. Gruppen har vidare inte det slutliga avgörandet. Detta ligger hos regering och riksdag och hos de specialister och icke-specialister, som den förra drar in i sammanhanget. Dessa kanske inte känner sig övertygade av det material och de bedömningar, som läggs framför dem. Ingenting kan i varje fall hindra dem från att tänka själva.

Det ligger i försvarets eget intresse att diskussionen vidgas. Själv-tänkare, som har egna åsikter, kan kanske visa sig ha fel på grund av bristande insyn och kringsyn. Men de kan ändå komma de förutsatta cirkelarna att rubbas. Frågan är om inte detta ibland ger det bästa slutresultatet.

Vad SvT beträffar har den nu som alltid en livlig önskan att tjäna svenska försvarsintressen. Att så skulle ske genom aktningsfullt av- bidande av direktiv uppifrån kan betvivlas. En fri diskussion är aldrig skadlig för försvaret. Att denna förs av officerare ur olika försvars- grenar är bara bra. Det väsentliga är, att de inte för diskussionen mot varandra, utan för det gemensam- ma. På den typen av diskussion gav artiklarna i SvT i våras ett förnämligt exempel, och varken tidskriften eller författarna behöver acceptera anvisningar om hur munkavle skall läggas.

Till sist en reflexion. Under leda- ren i Vårt Försvar har placerats en för tillfället gjord teckning, före- ställande en kraftig näve som bär ett betsman, i vilket hänger symbo- ler för de tre försvarsgrenarna plus en penningpåse. Det hela omges av devisen: Låt ÖB göra avvägningen. Man konstaterar utan svårighet, att den jättelika näven omöjligt kan tillhöra general Rapp. Vems kan den vara?

ETT PERPETUUM MOBILE ? ...
TJA, ALLTID KAN NI FÅ
TIO MILJONER!

Socialistisk kreditgivning